

31993R3118

12.11.1993

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 279/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3118/93

z dnia 25 października 1993 r.

ustanawiające warunki wykonywania w Państwie Członkowskim usług krajowego transportu drogowego rzeczy przez przewoźników nie mających siedziby w tym państwie

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 75,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje: na podstawie art. 75 ust. 1 lit. b) Traktatu, ustanowienie wspólnej polityki transportowej wiąże się, między innymi, z określeniem warunków dotyczących dostępu przewoźników niemających siedziby do drogowego transportu rzeczy przez przewoźników w danym Państwie Członkowskim;

przepis ten pociąga za sobą zniesienie wszelkich ograniczeń wobec usługodawców na podstawie ich przynależności państwowej lub faktu, że mają siedzibę w innym Państwie Członkowskim niż to, w którym usługa ma być świadczona;

w celu niezakłóconego i elastycznego wykonania tego przepisu, należy przewidzieć przejściową regulację dotyczącą kabotażu na okres poprzedzający wprowadzenie ostatecznej regulacji;

jedynie przewoźnicy, którzy posiadają licencje wspólnotowe, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 881/92 z dnia 26 marca 1992 r. w sprawie dostępu do rynku drogowych przewozów rzeczy we Wspólnocie, na lub z terytorium Państwa Członkowskiego lub w tranzycie przez jedno lub więcej Państw Członkowskich ⁽⁴⁾, jak również przewoźnicy upoważnieni do wykonywania niektórych kategorii usług w międzynarodowych drogowych przewozach towarów, mogą zostać uprawnieni do kabotażu;

taka regulacja przejściowa powinna zawierać kontyngent wspólnotowych zezwoleń na kabotaż, który będzie stopniowo podwyższany;

należy ustalić warunki wystawiania i stosowania zezwoleń na kabotaż;

należy ustalić przepisy Państwa Członkowskiego przyjmującego dotyczące czynności kabotażowych;

muszą zostać wydane przepisy, na podstawie których mogą być podejmowane interwencje w przypadku poważnego naruszenia rynków transportowych; w tym celu należy wprowadzić odpowiednią procedurę podejmowania decyzji oraz procedurę gromadzenia wymaganych danych statystycznych;

Państwa Członkowskie powinny świadczyć sobie pomoc wzajemną w zakresie odpowiedniego stosowania wprowadzonej regulacji; w szczególności w zakresie kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów; sankcje te nie powinny mieć charakteru dyskryminującego i powinny być proporcjonalne do skali wykroczenia; powinna być przewidziana możliwość skorzystania z procedury odwoławczej;

Komisja powinna regularnie składać sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia;

w celu spełnienia zobowiązań nałożonych na Radę, należy ustalić datę wejścia w życie ostatecznej regulacji, na podstawie, której możliwy jest przewóz kabotażowy bez ograniczeń ilościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Każdy przewoźnik zajmujący się zarobkowym drogowym przewozem rzeczy, posiadający licencję wspólnotową, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 881/92, jest uprawniony, na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, do wykonywania czasowego zarobkowego drogowego transportu rzeczy w innym Państwie Członkowskim, zwanego dalej odpowiednio „kabotaż” oraz „przyjmujące Państwo Członkowskie”, bez konieczności posiadania siedziby przedsiębiorstwa lub innej instytucji na jego terytorium.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 7.12.1991, str. 10 oraz Dz.U. C 172 z 8.7.1992, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. C 150 z 15.6.1992, str. 336.

⁽³⁾ Dz.U. C 169 z 6.7.1992, str. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 95 z 9.4.1992, str. 1.

2. Dodatkowo, każdy przewoźnik uprawniony jest w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę, zgodnie z wewnętrznymi przepisami prawa tego Państwa Członkowskiego, do prowadzenia zarobkowego transportu drogowego rzeczy określonych w pkt 1, 2 i 3 Załącznika do pierwszej dyrektywy ⁽¹⁾, może, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, prowadzić, zależnie od okoliczności, przewozy kabotażowe tego samego rodzaju lub przewozy kabotażowe pojazdami tej samej kategorii.

3. Pozwolenie na prowadzenie przewozów kabotażowych, w ramach usług transportowych określonych w pkt 5 Załącznika do wymienionej pierwszej dyrektywy, nie jest w żadnym przypadku poddane ograniczeniom.

4. Każde przedsiębiorstwo, które w Państwie Członkowskim, w którym ma swoją siedzibę, uprawnione jest, zgodnie z jego prawem, do wykonywania drogowego transportu rzeczy pojazdami mechanicznymi w transporcie zakładowym, jest uprawnione do wykonywania przewozów kabotażowych w transporcie zakładowym, zgodnie z definicją zawartą w pkt 4 Załącznika do wymienionej pierwszej dyrektywy.

Komisja ustali szczegółowe zasady wykonania przepisów niniejszego ustępu.

Artykuł 2

1. W związku ze stopniowym wprowadzeniem ostatecznej regulacji, określonej w art. 12, oraz bez uszczerbku dla postanowień art. 1 ust. 3, w okresie od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia 30 czerwca 1998 r., przewozy kabotażowe są wykonywane w ramach wspólnotowego kontyngentu kabotażowego.

Zezwolenia na przewozy kabotażowe są wystawiane według wzoru zawartego w załączniku I.

Wspólnotowy kontyngent kabotażowy składa się z 30 000 zezwoleń na kabotaż, które ważne są przez okres dwóch miesięcy; kontyngent ten, począwszy od dnia 1 stycznia 1995 r. jest rocznie zwiększany o 30 %.

2. Na wniosek Państwa Członkowskiego, składany przed dniem 1 listopada każdego roku, jedno zezwolenie na kabotaż może zostać przekształcone na dwa krótkoterminowe zezwolenia na kabotaż, które ważne będą przez okres jednego miesiąca.

Krótkoterminowe zezwolenia na kabotaż wystawiane są według wzoru zawartego w załączniku II.

3. Kontyngent zostanie rozdzielony między Państwa Członkowskie w następujący sposób:

	1994	1995	1996	1997	Od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 1998 r.
Belgia	2 593	3 371	4 383	5 698	3 704
Dania	2 516	3 271	4 253	5 529	3 994
Niemcy	4 252	5 528	7 187	9 344	6 074
Grecja	1 146	1 490	1 937	2 519	1 638
Hiszpania	2 688	3 495	4 544	5 908	3 841
Francja	3 516	4 571	5 943	7 726	5 022
Irlandia	1 169	1 520	1 976	2 569	1 670
Włochy	3 520	4 576	5 949	7 734	5 028
Luksemburg	1 207	1 570	2 041	2 654	1 726
Niderlandy	3 662	4 761	6 190	8 047	5 231
Portugalia	1 525	1 983	2 578	3 352	2 179
Zjednoczone Królestwo	2 206	2 868	3 729	4 848	3 152

Artykuł 3

1. Zezwolenia na kabotaż, określone w art. 2, zezwalają uprawnionemu na wykonywanie przewozów kabotażowych.

2. Zezwolenia na kabotaż przekazywane są przez Komisję Państwom Członkowskim, w których przedsiębiorstwa mają swoją siedzibę i udzielane przewoźnikom na podstawie wniosku przedkładanego właściwym władzom lub innym organom Państwa Członkowskiego, w którym składający wniosek ma siedzibę.

Zezwolenia te noszą międzynarodowy znak rejestracyjny Państwa Członkowskiego, w którym wnioskujący ma swoją siedzibę.

3. Zezwolenie na kabotaż jest wystawiane na nazwisko/nazwę przewoźnika. Przewoźnik nie może przekazać go stronie trzeciej. Zezwolenie na kabotaż może być stosowane jedynie przez jeden pojazd.

„Pojazd” oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w Państwie Członkowskim, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę lub zestaw drogowy pojazdów, z których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w Państwie Członkowskim, w którym przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę i jest wykorzystywany wyłącznie do przewozu rzeczy.

Przewoźnik niemający siedziby w danym państwie dysponuje pojazdem, na podstawie pełnego prawa własności lub na innej podstawie prawnej, jak np. umowa sprzedaży ratalnej, wynajmu lub leasingu.

W przypadku wynajmu, pojazd zostaje wynajęty przez przewoźnika w Państwie Członkowskim siedziby, w celu prowadzenia przewozów kabotażowych. Przewoźnik nie mający siedziby na danym terytorium może, w celu zakończenia przewozu kabotażowego przerwany przez awarię lub wypadek, wynająć pojazd w przyjmującym Państwie Członkowskim na tych samych warunkach, co przewoźnicy mający w tym państwie stałą siedzibę.

Zezwolenie na kabotaż oraz w danym przypadku umowa wynajmu, powinny być przewożone w pojeździe.

4. Zezwolenie na kabotaż musi być okazywane na każde żądanie urzędnika kontroli.

⁽¹⁾ Pierwsza dyrektywa Rady z dnia 23 lipca 1962 r. w sprawie ustanowienia niektórych zasad dla transportu międzynarodowego (zarobkowy transport drogowy) (Dz.U. 70 z 6.8.1962, str. 2005/62). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (EWG) nr 881/92 (Dz.U. L 95 z 9.4.1992, str. 1).

5. Data, zgodnie, z którą zezwolenie na kabotaż jest ważne, musi zostać wpisana na zezwoleniu przez właściwe władze lub inny organ Państwa Członkowskiego, w którym dane przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę, jeszcze przed jego rozpoczęciem.

Artykuł 4

Operacje transportowe prowadzone na podstawie zezwolenia na kabotaż są rejestrowane w książce sprawozdań z odbytych jazd, którego arkusze będą przysyłane z powrotem wraz z zezwoleniem właściwym władzom lub organom Państwa Członkowskiego siedziby, które udzieliło zezwolenia, w terminie ośmiu dni od wygaśnięcia ważności zezwolenia.

Książka sprawozdań z odbytych jazd jest wystawiana według wzoru zawartego w załączniku III.

Artykuł 5

1. Właściwe władze lub organy każdego Państwa Członkowskiego przekazują Komisji na koniec każdego kwartału w terminie trzech miesięcy, który w przypadku art. 7 może zostać skrócony do jednego miesiąca, dane dotyczące przewozów kabotażowych prowadzonych podczas tego kwartału przez przewoźników mających swoją siedzibę w danym Państwie Członkowskim; niniejsze dane wyrażone zostają w tonach i w tonokilometrach danego przewozu.

Niniejsze dane zostają przekazane w formie tabeli według wzoru zamieszczonego w załączniku IV.

2. Komisja niezwłocznie przedstawia Państwom Członkowskim podsumowujące zestawienie danych sporządzone na podstawie informacji złożonych zgodnie z ust. 1.

Artykuł 6

1. W drodze odstępstwa od stosowania przepisów wspólnotowych, wykonywanie przewozów kabotażowych podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i administracyjnym Państwa Członkowskiego przyjmującego w następujących obszarach:

- a) obowiązujących stawek i zasad regulujących umowy przewozu;
- b) ciężaru i wymiarów pojazdów drogowych; mogą one w uzasadnionych przypadkach przekraczać ciężar i wymiary stosowane w Państwie Członkowskim, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę, ale w żadnym razie nie mogą one przekraczać norm technicznych określonych w zaświadczeniu zgodności, określonym w art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 86/364/EWG ⁽¹⁾;
- c) przepisów związanych z przewozem określonych kategorii towarów, w szczególności towarów niebezpiecznych, szybko psujących się środków spożywczych oraz żywych zwierząt;

⁽¹⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 48.

- d) czasu jazdy kierowcy i odpoczynku;
- e) podatku od wartości dodanej (VAT) od usług transportowych. W tej dziedzinie, do usług, zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, zastosowanie mają przepisy art. 21 ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG ⁽²⁾.

2. Normy techniczne dotyczące budowy pojazdu i urządzeń wykorzystywanych do wykonywania przewozów kabotażowych muszą spełniać normy określone dla pojazdów dopuszczonych do ruchu w transporcie międzynarodowym.

3. Przepisy określone w ust. 1 stosowane są wobec przewoźników niezamieszkałych stale na danym terytorium na tych samych warunkach, jakie dane państwo nakłada na swoich obywateli, w celu uniknięcia jakiegokolwiek otwartego lub ukrytego dyskryminowania na podstawie przynależności państwowej lub miejsca siedziby.

4. Jeżeli zostanie stwierdzone, że na podstawie doświadczeń, wykaz obszarów przepisów prawnych Państwa Członkowskiego przyjmującego w ust. 1, musi zostać dostosowany, Rada na wniosek Komisji, zmienia wykaz stanowiąc większością kwalifikowaną.

Artykuł 7

1. W przypadku poważnych zakłóceń na krajowym rynku transportowym wewnątrz danego obszaru geograficznego, który sprowadza się do kabotażu lub przez niego jest zastrzyżony, każde z Państw Członkowskich może zwrócić się do Komisji, w celu zastosowania środków ochronnych; dane Państwo Członkowskie przekazuje Komisji konieczne informacje i powiadamia ją, jakie działania zamierza podjąć na swoim terytorium wobec przewoźników mających na jego terytorium swoją siedzibę.

2. Dla celów ust. 1:

— „poważne zakłócenie krajowego rynku transportowego na danym obszarze geograficznym” oznacza wystąpienie specyficznych na tym rynku problemów powodujących poważną i potencjalnie trwałą nadwyżkę podaży nad popytem, z którą wiąże się zagrożenie finansowej równowagi i przetrwania licznych przedsiębiorstw wykonujących drogowy transport rzeczy,

— „obszar geograficzny” oznacza obszar obejmujący całe lub część terytorium Państwa Członkowskiego lub rozciągający się w całości lub w części na terytorium innych Państw Członkowskich.

3. Komisja zbada przypadek, w szczególności na podstawie przekazanych jej najnowszych danych kwartalnych, zgodnie z art. 5, i po konsultacji z Komitetem Doradczym ustanowionym zgodnie z art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3916/90 ⁽³⁾, w terminie jednego miesiąca od wpłynięcia wniosku Państwa Członkowskiego podejmuje decyzję, czy niezbędne są środki ochronne, i w razie konieczności przyjmuje je.

⁽²⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145 z 13.6.1977, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 92/111/EWG (Dz.U. L 384 z 30.12.1992, str. 47).

⁽³⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1990, str. 10.

Środki te mogą obejmować czasowe wyłączenie danego obszaru geograficznego z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia.

Środki podjęte zgodnie z niniejszym artykułem pozostają w mocy przez okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, który może zostać jednokrotnie przedłużony o taki sam okres ważności.

Komisja niezwłocznie przekazuje Państwom Członkowskim oraz Radzie wszelkie decyzje podjęte na mocy niniejszego ustępu.

4. Jeżeli Komisja podejmie decyzję o podjęciu środków ochronnych dotyczących jednego lub kilku Państw Członkowskich, właściwe władze tych państw zobowiązane są do podjęcia odpowiednich środków dotyczących przewoźników mających swoją siedzibę na ich terytorium; Państwa Członkowskie powiadomią o tym Komisję.

Środki te obowiązują najpóźniej od tego samego momentu, od którego obowiązują środki ochronne podjęte przez Komisję.

5. W terminie trzydziestu dni od powiadomienia, każde z Państw Członkowskich może przedstawić Komisji decyzję, określoną w ust. 3.

W terminie trzydziestu dni od momentu przedłożenia decyzji przez Państwo Członkowskie lub w przypadku gdy kilka Państw Członkowskich przedstawia decyzję, od momentu pierwszego jej przedłożenia, Rada stanowiąc większością kwalifikowaną może podjąć inną decyzję.

Ograniczenia stosowania, ustanowione w ust. 3 akapit trzeci, obowiązują również w stosunku do decyzji Rady.

Właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich zobowiązane są podjąć środki o podobnym skutku dotyczące przewoźników mających swoją siedzibę na ich terytorium; Państwa Członkowskie powiadamią o tym Komisję.

Jeżeli w terminie określonym w akapicie drugim, Rada nie podejmuje żadnej decyzji, decyzja Komisji staje się ostateczna.

6. Jeżeli Komisja uznaje, że podjęte środki, określone w ust. 3, muszą zostać przedłużone, składa odpowiednią propozycję Radzie; Rada podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów.

Artykuł 8

1. Wykonując niniejsze rozporządzenie Państwa Członkowskie wzajemnie wspierają się.

2. Niezależnie od możliwości skierowania na drogę sądową sprawy karnej, właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego uprawnione są do stosowania sankcji wobec przewoźnika niemającego siedziby w tym państwie, który podczas przewozu kabotażowego na terytorium tego państwa naruszył przepisy niniejszego rozporządzenia lub przepisy krajowe, lub wspólnotowe w dziedzinie transportu. Sankcje te nie powinny mieć charakteru dyskryminującego, zgodnie z ust. 3.

3. Sankcje określone w ust. 2 mogą obejmować między innymi ostrzeżenie lub, w przypadku poważnego lub wielok-

rotnego naruszenia, czasowy zakaz wykonywania przewozów kabotażowych na terytorium Państwa Członkowskiego przyjmującego, na którym popełniono wykroczenie.

W przypadku przedstawienia fałszywych zezwoleń na kabotaż, fałszywe dokumenty zostają natychmiast skonfiskowane i niezwłocznie przekazane właściwemu urzędowi Państwa Członkowskiego, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę.

4. Właściwe władze Państwa Członkowskiego przyjmującego informują właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę, o stwierdzonych wykroczeniach i w sprawie wszelkich sankcji nałożonych na przewoźnika; w przypadku poważnych lub wielokrotnych wykroczeń, właściwe władze mogą jednocześnie wystąpić z wnioskiem o nałożenie sankcji.

W przypadku poważnych lub wielokrotnych naruszeń, właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę, podejmuje decyzję w sprawie nałożenia odpowiedniej sankcji wobec danego przewoźnika; władze te uwzględniają przy tym sankcje nałożone w przyjmującym Państwie Członkowskim oraz zapewniają, że nakładane na danego przewoźnika sankcje są proporcjonalne do popełnionych wykroczeń lub wykroczeń służących za podstawę nałożenia sankcji.

Sankcja nałożona przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym przedsiębiorca ma swoją siedzibę, po konsultacji z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego przyjmującego, może również objąć cofnięcie zezwolenia na wykonywanie drogowego transportu rzeczy.

Właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę, może również, w zastosowaniu prawa krajowego, postawić danego przewoźnika w stan oskarżenia przed właściwym sądem krajowym.

Informacja o decyzjach podjętych, zgodnie z wyżej wymienionymi ustępami, przekazywana jest właściwym władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie zapewniają, aby każdy wnioskodawca lub właściciel zezwolenia miał możliwość odwołania się od decyzji odmawiającej mu wydania lub cofającej zezwolenie oraz od każdej innej sankcji administracyjnej nałożonej na niego przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę lub przyjmującego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie we właściwym czasie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne do wykonania niniejszego rozporządzenia i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 11

Komisja przedłoży Radzie, co dwa lata sprawozdanie ze stosowania niniejszego rozporządzenia; pierwsze z tych sprawozdań zostanie przedłożone najpóźniej do dnia 30 czerwca 1996 r.

Artykuł 12

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
2. Okres ważności zezwolenia wspólnotowego i kontyngentów dla przewozów kabotażowych wspólnotowych, przewidzianych w art. 2, przestaje obowiązywać z dniem 1 lipca 1998 r.
3. Od tego momentu każdy przewoźnik niemający siedziby w danym państwie, spełniający warunki określone w art. 1,

uprawniony jest do wykonywania bez ograniczeń ilościowych drogowego transportu rzeczy w Państwie Członkowskim, bez konieczności posiadania w nim swojej siedziby lub jakiegokolwiek innej siedziby.

Komisja przedkłada Radzie, w danym przypadku z uwzględnieniem doświadczeń w zakresie rozwoju sytuacji na rynku transportowym jak również postępu uczynionego na drodze harmonizacji w sektorze transportu, propozycję w sprawie szczegółowych zasad ostatecznej regulacji kabotażowej w odniesieniu do odpowiedniego systemu monitorowania rynków transportu kabotażowego oraz dostosowania środków ochronnych przewidzianych w art. 7.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 października 1996 r.

W imieniu Rady
Ph. MAYSTADT
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

a)

(Na grubym zielonym papierze w formacie DIN A4)

(Pierwsza strona zezwolenia na kabotaż)

(Terminy ważności)

[Tekst w języku lub językach urzędowych Państwa Członkowskiego wystawiającego zezwolenie; tłumaczenie na inne języki urzędowe Wspólnoty należy zamieścić na stronach e) i f)]

KOMISJA
WSPÓLNOT
EUROPEJSKICH

(Tłoczona pieczęć Komisji
Wspólnot
Europejskich)

Państwo udzielające
zezwolenia/międzynarodowy
znak państwa ⁽¹⁾

Właściwe
władze lub
organ

ZEZWOLENIE NA KABOTAŻ NR ...

**na wykonywanie krajowego drogowego przewozu rzeczy w Państwie Członkowskim Europejskiej Wspólnoty
Gospodarczej przez przewoźnika niemającego siedziby w tym państwie (kabotaż)**

Niniejsze zezwolenie uprawnia

.....

.....

.....

.....

.....

..... ⁽²⁾

do przewozu rzeczy w transporcie drogowym pojazdem silnikowym lub zestawem drogowym pojazdów na terytorium Państwa Członkowskiego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, na którym właściciel tego zezwolenia nie ma swojej siedziby, oraz do przemieszczania się takimi pojazdami bez ładunku na całym terytorium Wspólnoty.

Niniejsze zezwolenie zachowuje ważność przez okres dwóch miesięcy, a mianowicie

od do

Data wystawienia

⁽³⁾

⁽¹⁾ Międzynarodowe znaki Państw Członkowskich:

Belgia (B), Dania (DK), Niemcy (D), Grecja (GR), Hiszpania (E), Francja (F), Irlandia (IRL), Włochy (I), Luksemburg (L), Niderlandy (NL), Portugalia (P), Wielka Brytania (GB).

⁽²⁾ Okres ważności nie może przekraczać ważności zezwolenia na kabotaż.

⁽³⁾ Podpis i pieczęć właściwych władz lub instytucji wystawiającej niniejszą książkę.

b)

(Druga strona zezwolenia na kabotaż)

[Tekst w języku lub językach urzędowych Państwa Członkowskiego wystawiającego zezwolenie; tłumaczenie na inne języki urzędowe Wspólnoty należy umieścić na stronach c) i d)]

Przepisy ogólne

Niniejsze zezwolenie upoważnia do krajowego drogowego przewozu rzeczy na terytorium Państw Członkowskich Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, na którym właściciel tego zezwolenia nie ma swojej siedziby (kabotaż).

Niniejsze zezwolenie jest imienne i niezbywalne.

Niniejsze zezwolenie może zostać wycofane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, które go udzieliło lub, jeżeli zezwolenie zostało sfałszowane, przez Państwo Członkowskie, w którym prowadzone są przewozy kabotażowe.

Niniejsze zezwolenie może być użyte każdorazowo tylko przez jeden pojazd. Pojazd oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w Państwie Członkowskim, w którym przedsiębiorca transportowy ma swoją siedzibę lub zestaw drogowy pojazdów, z których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w Państwie Członkowskim, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę i jest wykorzystywany wyłącznie do przewozu rzeczy.

W przypadku pojazdów stanowiących zestaw drogowy, powinno ono być przechowywane w pojeździe silnikowym.

Niniejsze zezwolenie musi być przewożone w pojeździe wraz z książką sprawozdań z odbytych jazd dotyczących krajowych przewozów kabotażowych wykonywanych w ramach tego zezwolenia.

Zezwolenie na kabotaż oraz książka sprawozdań z odbytych jazd muszą zostać odpowiednio wypełnione przed rozpoczęciem przewozu kabotażowego.

Zezwolenie na kabotaż oraz książka sprawozdań z odbytych krajowych przewozów kabotażowych muszą być okazywane na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

W drodze odstępstwa od stosowania przepisów wspólnotowych, wykonywanie przewozów kabotażowych podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i administracyjnym obowiązującym w przyjmującym Państwie Członkowskim w następujących dziedzinach:

- a) stawki i warunki stosowane w umowie przewozu;
- b) ciężar i wymiary pojazdów drogowych; mogą one w uzasadnionych przypadkach przekraczać ciężar i wymiary stosowane w Państwie Członkowskim, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę, ale w żadnym razie nie mogą one przekraczać norm technicznych określonych w zaświadczeniu zgodności;
- c) przepisy związane z przewozem niektórych kategorii rzeczy, w szczególności towarów niebezpiecznych, szybko psujących się środków spożywczych oraz żywych zwierząt;
- d) czasu jazdy i odpoczynku;
- e) podatku VAT od usług transportowych.

Normy techniczne dotyczące budowy pojazdu i jego wyposażenia przeznaczonego do prowadzenia przewozów kabotażowych muszą spełniać normy określone dla pojazdów dopuszczonych do rynku w transporcie międzynarodowym.

Niniejsze zezwolenie podlega zwrotowi, w terminie ośmiu dni od daty jego wygaśnięcia, właściwej władzy lub organowi wystawiającemu zezwolenie.

c) i d)

(Trzecia, czwarta i piąta strona zezwolenia na kabotaż)

(Tłumaczenia tekstu ze strony b) na inne języki urzędowe Wspólnoty)

e) i f)

(Szósta, siódma i ósma strona zezwolenia na kabotaż)

(Tłumaczenia tekstu ze strony a) na inne języki urzędowe Wspólnoty)

ZAŁĄCZNIK II

a)

(Na grubym różowym papierze w formacie DIN A4)

(Pierwsza strona krótkoterminowego zezwolenia na kabotaż)

(Obowiązujące terminy okresów ważności)

[Tekst w języku lub językach urzędowych Państwa Członkowskiego wystawiającego zezwolenie; tłumaczenie na inne języki urzędowe Wspólnoty należy zamieścić na stronach e) i f)]

KOMISJA
WSPÓLNOT
EUROPEJSKICH

(Tłoczona pieczęć
Komisji Wspólnot
Europejskich)

Państwo udzielające
zezwolenia/międzynarodowy
znak państwa ⁽¹⁾

Właściwe władze
lub organ

ZEZWOLENIE NA KABOTAŻ NR ...

**na wykonywanie krajowego drogowego przewozu rzeczy w Państwie Członkowskim Europejskiej Wspólnoty
Gospodarczej przez przewoźnika niemającego siedziby w tym państwie (kabotaż)**

Niniejsze zezwolenie uprawnia

.....

.....

.....

.....

..... ⁽²⁾

do przewozu rzeczy w transporcie drogowym pojazdem silnikowym lub zestawem drogowym pojazdów na terytorium Państwa Członkowskiego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej, na którym właściciel tego zezwolenia nie ma swojej siedziby oraz do przemieszczania się tym pojazdem lub zestawem drogowym pojazdów bez ładunku na całym terytorium Wspólnoty.

Niniejsze zezwolenie zachowuje ważność przez okres jednego miesiąca, a mianowicie

od do

Data wystawienia

⁽³⁾

⁽¹⁾ Międzynarodowe znaki Państw Członkowskich:

Belgia (B), Dania (DK), Niemcy (D), Grecja (GR), Hiszpania (E), Francja (F), Irlandia (IRL), Włochy (I), Luksemburg (L), Niemalandy (NL), Portugalia (P), Wielka Brytania (GB).

⁽²⁾ Okres ważności nie może przekraczać ważności zezwolenia na kabotaż.

⁽³⁾ Podpis i pieczęć właściwych władz lub instytucji udzielającej niniejsze zezwolenie.

b)

(Druga strona krótkoterminowego zezwolenia na kabotaż)

[Tekst w języku lub językach urzędowych Państwa Członkowskiego wystawiającego zezwolenie; tłumaczenie na inne języki urzędowe Wspólnoty należy umieścić na stronach c) i d)]

Przepisy ogólne.

Niniejsze zezwolenie upoważnia do krajowego drogowego przewozu rzeczy na terytorium dowolnego Państwa Członkowskiego innego niż państwo siedziby właściciela niniejszego zezwolenia (kabotaż).

Niniejsze zezwolenie jest imienne i niezbywalne.

Niniejsze zezwolenie może zostać wycofane przez właściwe władze Państwa Członkowskiego, które go udzieliło lub, jeżeli zezwolenie zostało sfalszowane, przez Państwo Członkowskie, w którym wykonywane są przewozy kabotażowe.

Niniejsze zezwolenie może być użyte każdorazowo tylko przez jeden pojazd. Pojazd oznacza pojazd silnikowy zarejestrowany w Państwie Członkowskim, w którym przedsiębiorca transportowy ma swoją siedzibę lub zestaw drogowy pojazdów, z których przynajmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w Państwie Członkowskim, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę i jest wykorzystywany wyłącznie do przewozu rzeczy.

W przypadku pojazdów stanowiących zestaw drogowy, powinno ono być przechowywane w pojeździe silnikowym.

Niniejsze zezwolenie musi być przewożone wraz z książką sprawozdań z odbytych jazd dotyczących krajowych przewozów kabotażowych, wykonywanych w ramach tego zezwolenia.

Zezwolenie na kabotaż oraz książka sprawozdań z odbytych jazd muszą zostać odpowiednio wypełnione przed rozpoczęciem przewozu kabotażowego.

Zezwolenie na kabotaż oraz książka sprawozdań z odbytych jazd krajowych przewozów kabotażowych muszą być okazywane na każde żądanie upoważnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.

W drodze odstępstwa od stosowania przepisów wspólnotowych, wykonywanie przewozów kabotażowych podlega przepisom ustawowym, wykonawczym i administracyjnym obowiązującym w przyjmującym Państwie Członkowskim w następujących dziedzinach:

- a) stawki i warunki stosowane w umowie przewozu;
- b) ciężar i wymiary pojazdów drogowych; mogą one w uzasadnionych przypadkach przekraczać ciężar i wymiary stosowane w Państwie Członkowskim, w którym przewoźnik ma swoją siedzibę, ale w żadnym razie nie mogą one przekraczać norm technicznych określonych w zaświadczeniu zgodności;
- c) przepisy związane z przewozem niektórych kategorii rzeczy, w szczególności towarów niebezpiecznych, szybko psujących się środków spożywczych oraz żywych zwierząt;
- d) czasu jazdy i odpoczynku;
- e) podatku VAT od usług transportowych.

Normy techniczne dotyczące budowy pojazdu i jego wyposażenia przeznaczonego do prowadzenia przewozów kabotażowych muszą spełniać normy określone dla pojazdów dopuszczonych do rynku w transporcie międzynarodowym.

Niniejsze zezwolenie podlega zwrotowi, w terminie ośmiu dni od daty jego wygaśnięcia, właściwym władzom lub organowi wystawiającemu zezwolenie.

c) i d)

(Trzecia, czwarta i piąta strona zezwolenia na kabotaż)

(Tłumaczenia tekstu ze strony b) na inne języki urzędowe Wspólnoty)

e) i f)

(Szósta, siódma i ósma strona zezwolenia na kabotaż)

(Tłumaczenia tekstu ze strony a) na inne języki urzędowe Wspólnoty)

ZAŁĄCZNIK III

a)

(Format DIN A4)

(Okładka zeszytu sprawozdań z odbytych jazd)

(Tekst w języku lub językach urzędowych Państwa Członkowskiego wystawiającego książkę sprawozdań z odbytych jazd; tłumaczenie na inne języki urzędowe Wspólnoty należy umieścić na odwrocie)

Państwa wydające książki sprawozdań

Właściwe władze lub organ

Międzynarodowy znak Państwa Członkowskiego ⁽¹⁾

Książka nr. ...

**KSIĄŻKA SPRAWOZDAŃ Z ODBYTYCH JAZD KRAJOWYCH PRZEWOZÓW
KABOTAŻOWYCH PROWADZONYCH W RAMACH ZEZWOLENIA NA KABOTAŻ
NR. ...**

Niniejsza książka zachowuje ważność do ⁽²⁾.

Wystawiono w , dnia

⁽³⁾

⁽¹⁾ Międzynarodowe znaki Państw Członkowskich:

Belgia (B), Dania (DK), Niemcy (D), Grecja (GR), Hiszpania (E), Francja (F), Irlandia (IRL), Włochy (I), Luksemburg (L), Niderlandy (NL), Portugalia (P), Wielka Brytania (GB).

⁽²⁾ Okres ważności nie może przekraczać ważności zezwolenia na kabotaż.

⁽³⁾ Podpis i pieczęć właściwych władz lub instytucji wystawiającej niniejszą książkę.

b)

(Na odwrocie okładki książki sprawozdań z odbytych jazd)

1. (Tłumaczenie na inne języki urzędowe Wspólnoty tekstu na odwrocie)
2. (Tekst w języku lub językach urzędowych wystawiającego Państwa Członkowskiego)

Przepisy ogólne.

1. Niniejsza książka sprawozdań z odbytych jazd zawiera 25 stron do oderwania, ponumerowanych od 1 do 25, na których należy podać szczegółowe dane, w chwili załadunku, o wszelkich towarach przewożonych w ramach zezwolenia na kabotaż. Każda książka posiada numer, który znajduje się na każdej stronie,
2. Przewoźnik ponosi odpowiedzialność za odpowiednie prowadzenie sprawozdań z odbytych jazd dotyczących krajowych przewozów kabotażowych.
3. Książka odbytych jazd musi być przewożona wraz z zezwoleniem na kabotaż w pojeździe silnikowym, wykonującym jazdę w ramach tego zezwolenia w stanie załadunku lub bez. Książka ta musi być okazywana na każde żądanie uprawnionego funkcjonariusza służb kontrolnych.
4. Sprawozdania z odbytych jazd muszą uwzględniać kolejność numeryczną; a kolejne wpisy dotyczące ładunku muszą być na nich odnotowywane w porządku chronologicznym.
5. Każda kolumna sprawozdania z odbytej jazdy musi zostać wypełniona dokładnie i czytelnie pismem drukowanym w sposób niemożliwy do usunięcia.
6. Nie później niż w osiem dni po zakończeniu miesiąca, do którego odnosi się dane sprawozdanie, każde wypełnione sprawozdanie z odbytej jazdy musi zostać zwrócone właściwemu urzędowi lub instytucji Państwa Członkowskiego, która wystawiła niniejszą książkę. Gdy przewóz obejmuje dwa okresy sprawozdań, o wyborze okresu sprawozdania decydować będzie data załadunku (np. przewóz rozpoczynający się pod koniec stycznia i kończący się na początku lutego powinien zostać ujęty w sprawozdaniu za miesiąc styczeń).

c)

(Strona przednia strony umieszczonej przed 25 stronami przeznaczonymi do oderwania)

(Tekst w języku lub językach urzędowych Państwa Członkowskiego wystawiającego książkę sprawozdań z odbytych jazd)

Wyjaśnienia

Informacje zamieszczane na kolejnych stronach odnoszą się do wszystkich przewożonych rzeczy w ramach zezwolenia na kabotaż, do którego odnosi się niniejsza książka.

Dla każdej załadowanej przesyłki towarowej należy wypełnić jeden wiersz w tej książce.

Kolumna 2: w danym przypadku należy podać dane wymagane przez Państwo Członkowskie wystawiające książkę sprawozdań z odbytych jazd;

Kolumna 3: należy podać dzień (01, 02... 31) miesiąca wskazanego w nagłówku strony, w którym nastąpiła jazda z załadunkiem;

Kolumny 4 i 5: należy określić nazwę miejsca oraz w danym przypadku, departamentu, prowincji, kraju związkowego (regionu, województwa, powiatu) itp.;

Kolumna 6: należy używać następujących znaków:

— Belgia:	B,
— Dania:	DK,
— Niemcy:	D,
— Grecja:	GR,
— Francja:	F,
— Irlandia:	IRL,
— Hiszpania:	E,
— Włochy:	I,
— Luksemburg:	L,
— Niderlandy:	NL,
— Portugalia:	P,
— Wielka Brytania:	GB;

Kolumna 7: należy podać odległość przebytą między miejscem załadunku, a miejscem rozładunku przesyłki towarowej;

Kolumna 8: ciężar przesyłki towarowej należy podać w tonach z dokładnością do jednego miejsca po przecinku (np. 10,0 t) i w ten sam sposób, jak w deklaracji celnej; nie należy uwzględniać ciężaru kontenerów lub palet;

Kolumna 9: należy opisać możliwie dokładnie rodzaj towarów wchodzących w skład przesyłki;

Kolumna 10: jest przeznaczona wyłącznie dla administracji.

(p)

Miesiąc/rok

Numer zezwolenia: ...

Numer zeszytu: ...

Numer strongy: ...

Nazwa i adres przewoźnika

PRZEWOŻONE RZECZY

[illegible]

ZAŁĄCZNIK IV

**USŁUGI TRANSPORTOWE WYKONYWANE W ... (KWARTALE) ... (ROKU) W RAMACH ZEZWOLENIA NA
KABOTAŻ UDZIELONEGO PRZEZ ... (MIĘDZYNARODOWY ZNAK PAŃSTWA)**

Państwo Członkowskie dokonujące załadunku i rozładunku	Liczba	
	Przewożonych Mg t)	Mg t)/km (w tysiącach)
D		
F		
I		
NL		
B		
L		
GB		
IRL		
DK		
GR		
E		
P		
Kabotaż, suma:		